№ 161. Kraków 15 Lipca — Wtorek. Rok 1856.

CZAS

Dziennik wychodzi co dzień rano wyjąwszy poniedziałki i dni następujące po świętach.
„**Dodatek**" miesięczny wychodzi z ostatnim dniem każdego miesiąca.

Przedpłata na Dziennik „Czas"

N-Sącz. Rynek N ... Grabo...

w Krakowie		w Państwie Austryackiem (pocztą)	
		rocznie	złr. 20
		półrocznie	„ 10
		kwartalnie	„ 5
miesięcznie	30 kr.	miesięcznie	„ 2

Przedpłata na Dziennik „Czas" z „Dodatkiem"

w Krakowie		w Państwie Austryackiem (pocztą)	
rocznie	złr. 26	rocznie	złr. 30
półrocznie	„ 13	półrocznie	„ 15
kwartalnie	„ 7	kwartalnie	„ 8

Na sam „Dodatek" prenumerować niemożna

Przyjmują się do umieszczania w Inseratach:
OGŁOSZENIA, ODEZWY, UWIADOMIENIA, DONIESIENIA wszelkiego rodzaju, tyczące się przemysłu, handlu, rolnictwa, sprzedaży, kupna, dzierżaw itp. za opłatą:
od wiersza drobnego za jednorazowe umieszczenie po 4 kr., za następne po 3 k.
Do każdego inseratu załączone być winno 10kr. na opłatę stęplową za każdorazowe umieszczenie.
Listy z pieniędzmi prenumeracyjnemi i inseratowemi przesyłane być winny franko do Biura Expedycyi Czasu.
Listy reklamacyjne niepieczętowane nieulegają frankowaniu.
Listy niefrankowane nieprzyjmują się.
☞ Numer pojedynczy dziennika kosztuje 5 kr.

Depesze telegraficzne.

Minister spraw wewnętrznych do p na Prezydenta krajowego w Krakowie:

Wiedeń 12 lipca. Obrząd chrztu Jéj Cesarskiéj Wysokości nowo-narodzonéj Arcyksiężniczki odbędzie się jutro 13 lipca po południu w Laxenburgu, poczem J. C. K. Ap Mość przyjmować będzie powinszowania.

Minister spraw wewnętrznych do Prezydyum krajowego w Krakowie:

Laxenburg 13 lipca. Najjaśniejsza Cesarzowa przespała większą część nocy spokojnie i odpowiednio do okoliczności ma się dobrze. Nowo urodzona Arcyksiężniczka jest zdrowa i silna.

JExcelencya Minister spraw wewnętrznych do Prezydyum Rządu krajowego w Krakowie:

Wiedeń 13 lipca o godz. 5 min. 30 po południu. Dziś o godz. 2éj po południu odbył się obrząd chrztu nowo-urodzonéj Jéj Wysokości Arcyksiężniczki w Laxenburgu na którym takowa otrzymała imiona: **„Gizella" „Ludwika Marya."**

Jego Cesarska Mość raczył następnie przyjmować powinszowania Dworu.

Minister spraw wewnętrznych do c. k. Prezydenta Rządu krajowego w Krakowie:

Laxenburg 14go lipca godz. 7 zrana. Przez cały dzień wczorajszy nie zaszła najmniejsza zmiana tak pod względem stanu położniczego, jakoteż ogólnego zdrowia Jej Cesarskiéj Mości. Najjaśniejsza Pani przepędziła noc bardzo spokojnie. Również i nowonarodzona Arcyksiężniczka ma się dobrze.

Seeburger.
Dr. *Bartsch.*

Seine k. k. Apost. Majestät haben an den Justiz-Minister folgendes Allerhöchstes Handschreiben zu erlassen geruht:

„Lieber Freiherr v. Krauss"!

Aus Anlass der Entbindung meiner Frau Gemalin Ihrer Majestät der Kaiserin Elisabeth, erlasse Ich aus Gnade allen wegen des Verbrechens der Majestätsbeleidigung, der Beleidigung eines Mitgliedes des kaiserlichen Hauses, der Störung der öffentlichen Ruhe (§§ 63—66 des Strafgesetzes) oder wegen des im § 300 des Strafgesetzes bezeichneten Vergehens bereits verurtheilten Personen des Civilstandes alle Strafen, und verordne, dass wegen strafbarer Handlungen dieser Art, insoferne sie vor dem heutigen Tage begangen worden sind, keine strafgerichtliche Verfolgung stattfinden dürfe, so wie dass alle wegen einer der genannten strafbaren Handlungen heute bereits anhängigen Untersuchungen ohne Weiteres von Amtswegen eingestellt werden.

Dieser Gnadenakt soll jedoch auf diejenigen Personen keine Anwendung finden, welche nicht blos wegen einer der genannten strafbaren Handlungen, sondern zugleich auch wegen eines andern Verbrechens oder wegen eines Vergehens zu einer Freiheitsstrafe verurtheilt worden sind, oder welche nebst einer der genannten strafbaren Handlungen auch eines andern, vor dem heutigen Tage begangenen Verbrechens oder Vergehens beschuldigt erscheinen und desshalb zu einer Strafe verurtheilt werden.

Dieser Gnadenakt ist den Betheiligten sogleich bekannt zu machen und in Vollzug zu setzen.

Laxenburg den 12 Juli 1856.

Franz Joseph m. p.

J. C. K. Ap. Mość wydać raczył do Ministra sprawiedliwości następujące własnoręczne pismo:

Kochany baronie Krauss!

Z okoliczności rozwiązania Małżonki Mojéj N. Cesarzowéj Elżbiety, odpuszczam łaskawie wszystkim za zbrodnię obrazy Majestatu, obrazy Członków domu cesarskiego, naruszenia porządku publicznego (§§ 63 — 66 prawa karn.) lub téż za przestępstwo oznaczone w § 300 księgi prawa karnego, skazanym już osobom ze stanu cywilnego, wszystkie kary i nakazuję, aby za tego rodzaju karygodne czynności, o ile takowe przed dniem dzisiejszym popełnione były, nie odbywano śledztwa kryminalnego, tudzież aby wszystkie dochodzenia już rozpoczęte z powodu jednéj z pomienionych karygodnych czynności, zaniechane były bezwzględnie z urzędu.

Akt ten łaski nie będzie jednak zastosowany do tych osób, które nietylko z powodu jednéj z wyż wymienionych karygodnych czynności, lecz także zarazem z powodu innéj zbrodni lub jakowego przestępstwa skazane zostały na karę więzienną, jako też do tych osób, które obok jednéj z pomienionych karygodnych czynności, oskarżone są również o inną zbrodnię lub przestępstwo przed dniem dzisiejszym popełnione, i dla tego skazane będą na karę.

Ten akt łaski ma być natychmiast obwieszczony tym których takowy dotyczy, i w wykonanie wprowadzony.

Laxenburg 12 lipca 1856 r.

Franciszek-Józef w. r.

Kraków 14 lipca.

Sprawy wschodnie zachowały jeszcze jak się zdaje przywilej pierwszego miejsca w sprawozdaniach z polityki europejskiéj. Od nich też zaczynamy przegląd nasz tygodniowy.

Wojska sprzymierzone opuściły już Krymski półwysep. Na terrytoryum rosyjskiem nie ma obcego żołnierza. Ewakuacya nastąpiła bardzo szybko, nierównie prędzéj aniżeli to przewidzieć można było. Marszałek Pellisier potrafił ją wykonać w przeciągu trzech miesięcy. Pozostaje tylko terrytoryum ottomańskie, a zwłaszcza Stambuł i jego okolice, gdzie się ma znajdować blisko trzydzieści tysięcy francuzkiego wojska. Kwestya zatem ewakuacyi rozstrzygnie się stanowczo niebawem; Turcyę jak się wydaje, zostawią mocarstwa sprzymierzone własnym jéj siłom, gdy tymczasem liczba ich wojsk w Grecyi ma być powiększona według ostatnich wiadomości.

Powrót wielkiego Wezyra Ali paszy do Stambułu przysporzy może ruch wewnętrznych spraw w Dywanie. Piszą, że wysłanie posła tureckiego na koronacyę do Moskwy wstrzymanem zostało, z powodu, że Rosya nie oznajmiła jeszcze Turcyi wstąpienia na tron Aleksandra II. P. Buteniew wyznaczony posłem rosyjskim do Stambułu nie może tam przybyć aż za dwa miesiące, z powodu restauracyi pałacu poselskiego rosyjskiego w Pera, który podczas wojny służył za szpital wojskowy. Rosya przeto inną drogą może uczynić oczekiwaną przez Portę notyfikacyę. Jeżeli to nastąpi, pojedzie do Moskwy Mehmet-Kuprisli paszą; jeżeli nie nastąpi... nie wiadomo co uczyni Porta.

Również niewiadomo kto zastąpi hospodarów w Jassach i Bukareszcie, ci bowiem ustąpią jak donieśliśmy miejsca mianowanym kajmakanom, dopóki organizacya Księstw Naddunajskich nie zostanie ukończoną. Komisya w tym przedmiocie ma się zebrać w Stambule od 12go do 15go b. m.; po pracach przygotowawczych uda się ona do Bukaresztu dla stanowczego zgłębienia kwestyi na miejscu. Jako członków komisyi podają: barona Kollera z ramienia Austryi; barona Talleyranda od Francyi, sir Bulwera wysyła Anglia; Rosya p. Bazylego byłego konsula jeneralnego w Bejrucie, a Turcya Saffet Effendego. Nie ma pewności czy Prusy i Sardynia będą w téj komisyi reprezentowane.

Co się tyczy zaburzeń w państwie ottomańskiem, ostatnie wywołane zostało z powodu, że biskup ormiański nieunita, w Harput w Azyi mniejszéj niechciał przyjąć na swój cmentarz zwłok Ormianina co przeszedł był na protestantyzm; pogrzebanego kazał wyrzucić. Przedstawienia paszy tureckiego nic nie pomogły; wyznaczono przeto osobne miejsce na cmentarz protestancki. Od tego zacząć trzeba było. Ważnym jest ten wypadek, bo wskazuje kwestyą pogrzebów na polu schizmy i protestantyzmu. Rzym nie ma tu nic do czynienia.

Przechodząc do spraw włoskich, które się stały w téj chwili kwestyą angielską, lord Russell zapowiedział interpellacye i zażądał złożenia aktów dyplomatycznych w tym przedmiocie. Niewiadomo czy gabinet złożyć takowe będzie w stanie, ale jak się zdaje, parlament przed ukończeniem sesyi chce koniecznie wiedzieć, czy wystąpienia lorda Palmerstona i hr. Clarendona były tylko frazesami lub nie. Chodzi głównie o Neapol, dokąd mówią także, iż nowa nota gabinetu austryackiego wystósowaną być miała.

Sprawa amerykańska zawieszoną została i spoczywa dość niefortunnie pokryta białą czy żółtą kamizelką p. Mahana. Z nowego Świata wiadomości mówią tylko o samych wyborach kandydatów na przyszłego prezydenta Stanów Zjednoczonych; rozbierają ich życie, przymioty, zdolności, ogłaszają ich manifesta, których treść mniéj więcéj ta, że będą się starać utrzymać pokój z całym światem jako źródło bogactw dla ludzkości, ale że oraz utrzymają godność amerykańską i prawa przynależne, cokolwiekby nastąpić mogło. Znana to piosnka o stu jednéj zwrotkach, z których ostatnia zupełnie taka sama jak pierwsza i wszystkie następne.

Tyle co do spraw ogólnych w polityce. Co do zdarzeń i wypadków, zapisać naprzód winniśmy datę dnia 12go b. m., w którym dom Cesarsko-Austryacki pomnożony został urodzoną szczęśliwie księżniczką. N. Pan raczył przy téj sposobności rozlać szeroką łaskę Swoją uwalniając jednych z więzień, przywracając drugim własność konfiskowaną na mocy wyroków sądów wojennych. Dzień ten przeto stał się również dla wielu rodzin dniem wesela i radości. W dzisiejszym numerze podajemy rzeczone akta łaski. Synod biskupów monarchii zwołany w Wiedniu, lubo się już od niejakiego czasu ukończył, nieogłosił jeszcze wypadku obrad swoich. *Univers* przyniósł breve papieskie wystósowane do biskupów austryackich. Ważny ten dokument podamy w całej rozciągłości. Wypadek zaszły w Dziurdzewie według *Monitora* francuskiego wkrótce na drodze sądowéj wyjaśnionym zostanie, żadnych przeto innych prócz zwykłych następstw karnych mieć nie może.

Tenże *Monitor* zaprzeczył stanowczo szerzącym się wieściom o zjeździe dwóch Cesarzów Austryackiego i Francuskiego, to w Bregenz to w Mannheim, bo niektórzy korespondenci byli już tak dobrze zainformowani, że nawet wyznaczali domy, które dostąpić miały zaszczytu mieszczenia w swych murach przez czas pewien wysokich gości. Nie bez tego, aby niewnoszono: że zjazd ten miał się odbyć, ale że jakoweś zaszły przeszkody; że spotkanie to przyjdzie do skutku późniéj—wszystko to być może, ale co pewna, to, że w téj chwili nie ma mowy o podobnem spotkaniu, którego ważność każdy oceniał.

Cesarz Napoleon bawi w Plombières. Paryż wypoczywa po uroczystościach chrztu, wyglądając zapewne na uroczystości, które go czekają znów 15go sierpnia. Miesiąc, to niezbyt długi przeciąg czasu dla przyzwyczajonych do uroczystości publicznych Paryżan. Zgromadzenie prawodawcze ukończyło tegoroczną sesyą, a senat przyjął projekt podany sobie, tyczący się rejencyi Cesarzowéj, w razie śmierci Cesarza podczas małoletności następcy tronu. Projekt przyjęty został jednomyślnie, nie bez poprzedniéj i długiéj dyskusyi, jakoteż nie bez poprawek w niektórych szczegółach. I tak, Cesarzowéj wdowie pozostawił senat wolność wejścia w powtórne śluby, ale w takim razie pozbawił ją rejencyi; wyznaczenie znów nowego rejenta należeć będzie do senatu z pewnemi formami, które mają wielką ważność dla saméj tylko Francyi.

Korespondencya Czasu.

Z nad Dniestru 8 lipca.

Nadmieniłem w pierwszym mym liście, że największe korzyści z kraju naszego ciągną żydzi bez pożytku dla kraju. „La societé n'a rien acquis du moment que l'un perd ce que l'autre gagne" — to już dawno napisał J. R. Say. Jest to pewnik nieomylny, a gdyby kto chciał nań jeszcze dowodów niech go sprawdza w stosunkach ludności galicyjskiéj trudniącéj się rolnictwem, z spekulantami żydowskiemi, a znajdzie niezawodnie to czego szukał. Handel cały zostaje w ich ręku. Oni się bogacą, gdy majątki właścicieli-producentów coraz to bardziéj maleją. Aby więc handel zakwitnął pomyślnie dla kraju, powinien przestać być monopolem jednych. Potrzeba mu konkurencyi. Potrzeba przeciw potędze kapitałów zostających w rękach żydów innéj potęgi kapitałów, którаby kraj wybawiła od ciężącéj na nim spekulacyi, explostującéj dla siebie wszystkie jego bogactwa. Zważmy tylko, ile to u nas gospodarzy zmuszonych jest szukać u lichwiarzy zaspokojenia swych naglących potrzeb, lub też sprzedawać swoje produkta przed czasem, po bardzo niskich cenach. Żydzi to dobrze wiedzą i umieją z tego korzystać wyłącznie, bo mając ogromne kapitały w ręku, znajdą się wszędzie, gdzie tych kapitałów potrzeba, bo oni pierwsi zrozumieli, jak dostateczną rękojmią jest produkt krajowy i że lokując swoje kapitały na taką hipotekę, nie tylko że nic ryzykować nie mogą, ale przeciwnie mają niewyczerpane źródło zysków. Pożyczka na hipotekę produktów jest jakoby kupnem w czasie najmniejszéj wartości. Że nie tylko takie pożyczki, ale nawet i kupna w saméj rzeczy istnieją, to nie ulega żadnéj wątpliwości, nie mniéj i to, że na tém cierpi produkcya i handel. Deprecyacya taka jest powolną drogą do wywłaszczenia i do przerzucania majątków w ręce obce.

Temu wprawdzie pojedynczy człowiek nie może zaradzić, ale zebranie się producentów większych wjedno stowarzyszenie, mające na celu zabezpieczenie płodom ziemi naszéj ich wartości, może dostateczną tamę położyć temu monopolowi, i stać się dźwignią pomyślności i lepszego bytu materyalnego. Gdyby u nas obywatele chcieli się porozumieć, i każdy część swego kapitału na ten cel odłożyć i użyć, jakiżby przez ich stowarzyszenie nieutworzył się kapitał? Kapitał ten mógłby u nas w braku banków i innych instytucyj idących w pomoc potrzebie producentów, zastąpić te instytucye, mógłby być ucieczką potrzebującym, którzy albo dla długów, ciężących na ich własnościach albo dla braku pewnéj hipoteki niemogą ani w instytucie kredytowym, ani w kasie oszczędności, ani w żadnym innym banku podnieść korzystnéj pożyczki, i radzi nie radzi muszą się oddać na pastwę lichwiarzy lub sprzedawać produkta swoje przed czasem za bezcen prawie.

Póki jeszcze koléj żelazna nieukończona, i dla braku komunikacyj i połączonego z nią odbytu producenci zmuszeni są zostawać w styczności z miejscowymi handlarzami i używać ich pośrednictwa w wymianie płodów swoich, póty stowarzyszenie to musiałoby poprzestać na tém, iżby płody chroniło od deprecyacyi, zobowiązując się w razie potrzeby jakiego producenta iść mu w pomoc tym sposobem, żeby pożyczało z kapitałów swoich na hipotekę produktów, które potrzebujący ma na zbyciu. — Jeżeli ten, co zaciągnie pożyczkę na hipotekę płodów swoich będzie mógł je sprzedać korzystnie, natenczas towarzystwo zawiadomione o téj sprzedaży, odbiera swój kapitał i ustanowiony procent, jeżeliby zaś niemógł sprzedać i przez to uiścić się z długu w wyznaczonym terminie, płody te przechodzą na własność towarzystwa, które je wyprzedaje na miejscu.

Lecz na koléj żelazną długo niebędziemy potrzebowali oczekiwać. Przetnie ona wkrótce Galicyę całą i otworzy nową erę dla odbytu płodów całéj téj prowincyi. Wtedy to ustanie ta niedogodność, która wynikała z braku komunikacyi a Galicya zamiast potrzebować pośrednictwa żydów, będzie mogła bezpośrednio porozumiewać się za granicą z miejscami, na których odbywają się główne wymiany płodów galicyjskich, jeżeli będzie miała kogoś, aby reprezentował jéj interesa handlowe.

Tym reprezentantem mogłoby być towarzystwo, którego zakres przed wybudowaniem kolei żelaznéj ograniczony na zapobieganiu deprecyacyj, rozszerzyłby się po dokończeniu kolei żelaznéj niezmiernie, nadałby handlowi właściwy kierunek a krajowi wielkąby przez to oddał usługę.

Paryż 10 lipca.

L*** Ostrożność nigdy zbyteczną nie jest. Na wiarę wszystkich doniesień pisałem wczoraj, że zjazd monarchów w Bregenz zdaje się być niezawodnym, jeżeli prawdą jest, że p. Bacciochi istotnie tam się udał dla poczynienia pewnych przygotowań na przyjazd Cesarza. Dzisiejszy *Monitor* ostatecznie rozstrzygnął wszelkie wątpliwości, oświadczając, że Cesarz ani do Arenenbergu ani do Bregenz nie jedzie.

Wczoraj przyszła telegraficzna wiadomość, że pan Hipolit Fortoul minister oświecenia i wyznań dnia 7go lipca o godzinie 7ej wieczornéj tknięty apopleksyą umarł w Ems, po czterodniowym zaledwie tam pobycie — kolega jego w ministeryum p. Magne był pod tę chwilę w tychże kąpielach. P. Fortoul przed wejściem do ministeryum pracował w *Nowéj Encyklopedyi*, w *Przeglądzie Paryzkim, Dwóch światów*, w *Artyście*, za ministerstwa p. Villemain mianowany profesorem literatury w Tuluzie, przeniesiony następnie na dziekana wydziału naukowego w Aix, wybrany tam został w r. 1849 na członka Izby prawodawczéj, a od 2go grudnia 1851 r. był ministrem za prezydencyi i Cesarstwa Napoleona III.

Wiceadmirał Tréhouart donosi z Krymu, że dnia 5

czerwca marszałek Pélissier odpłynął stamtąd na parowcu „Roland.“— Kiedyśmy poprzednio obliczyli straty w ludziach i pieniądzach poniesione w ostatniéj wojnie przez Anglią i Francyą, godzi się wspomnieć, że armia sardyńska, któréj liczba nie przenosiła nigdy 17,584 żołnierza, straciła do 31go października 1855 r. 1632 ludzi, a od téj daty do wylądowania w Genui około 900, razem 2532 tak w zabitych jako i zmarłych z różnych chorób. Co kosztowała wojna Rosyę tego zapewne nigdy się świat nie dowie. — Gwardye angielskie wracające z Krymu dziś wchodzą do Londynu.

Jakem przewidział, senat na sesyi wczorajszéj jednomyślnością 133 głosów przyjął bez żadnéj zmiany prawo o regencyi. Dziś senator Dumas przedstawia raport nad prawem o drenowaniu pól. Parlament angielski ma być odroczony 31go lipca, a 15go mają się rozpocząć w Stambule konferencye tyczące się organizacyi Księstw Naddunajskich. Ta ostatnia wiadomość zdaje mi się ulegać wątpliwości, jak i ta druga, że W. książę Michał brat Cesarza rosyjskiego poślubia księżniczkę Maryę córkę księcia Fryderyka Holenderskiego.

Przybyły parowiec z New-Yorku przywiózł program polityczny, *platform* od Amerykanów zwany, ułożony przez konwencyą demokratyczną w Cincinnati a przyjęty od p. Buchanan. Składa się on z 11 punktów z tych 1, 5, 7, 8, 9, 11 odnoszą się do polityki zewnętrznéj rzeczypospolitéj i radykalnie ją pod wielu względami zmieniają: Punkt 1, uważamy każde stronnictwo przyjmujące za wyłączną zasadę organizacyi opinie religijne albo miejsce urodzenia od przypadku zależące, za nienarodowe, niekonstytucyjne, przeciwne interesom Ameryki. Jest to pocisk rzucony na *know-nothing*, których hasłem nienawiść katolików i cudzoziemców. Punkt 5 i 9: uznajemy ważność ze względu politycznego i handlowego ustanowienia rychłéj i bezpiecznéj komunikacyi między posiadłościami rzeczypospolitéj na brzegach Atlantyku i oceanu Spokojnego. Stąd wynika nieuchronna potrzeba i konieczność kontroli rządów tych krain, przez które drogi komunikacyjne przechodzą (Nikaraguy, Kansas itd.). Nie godzi się nam przeto zrzekać się przewagi jaką zachować powinniśmy w załatwieniu wszelkich sporów mogących wyniknąć w przyszłości. Punkt 7. Czas przyszedł, aby Stany Zjednoczone ogłosiły wolność mórz i swobodną zmianę płodów z całym światem. Punkt 8, nieodstępować od zasad Monroe w stosunkach z innemi państwami Ameryki. Punkt 11, zapewnić wpływ nasz w golfie meksykańskim i zachować nieustającą czujność nad głównemi korytami odbytu płodów naszego rolnictwa i przemysłu.

Ex-król państwa Udy, Wazid-Ali-Szach młodzian lat 30 przybył do Londynu z domaganiem się od królowéj Wiktoryi zwrócenia mu jego korony. Orszak jego składa się z 12 do 14 kobiet wziętych z haremu, w którym 10 razy więcéj ich pozostało, z 12 wysokich dworzan mających także pewną liczbę niewiast i sług, jednem słowem jest razem wszystkiego 600 osób. Towarzyszy mu w téj podróży odstawny oficer z wojska kompanii Indyjskiéj niejaki Wilberforce Bird i kupiec z Mejzapora p. Menzies.

Podług ostatnich obliczeń Paryż spija rocznie 119,300,000 kwart wina, 11,001,506 piwa, 2,272,100 cydru, 13,729,700 wódki i spirytusu, 1,270,230 likworów i 2,043,800 octu.

Wczoraj zawiesił wypłaty dom bankowy pp. Alier, Grand i spółki.

Londyn 9 lipcca.

Opuściłem Paryż, ale o *Czasie* nie zapominam. Wiatry poniosły mnie tego roku do Londynu; trafiłem na powrot gwardyj angielskich które robiły kampanią krymską. Wracam z téj uroczystości niemiłosiernie poszturkany; mam tylko pół godziny czasu. Dzień był piękny i słoneczny, jakiego może Anglia nigdy nie miała. Od 10téj godziny policya piesza i konna zalegała ulice; gwardya konna ją wspierała. Pułki stojące garnizonem w Londynie udały się do Hyde Parku. O w pół do 12éj Ks. Albert wyjechał do nich konno z pałacu Buckingham, Królowa z dziećmi, dworem, Królem belgijskim i Ks. Flandryi wyszła na balkon. Gwardya wracająca z Krymu przedefilowała przed balkonem i udała się do stojących pułków w Hyde-Parku. Królowa i otaczający ją wiewali chustkami przez czas defilady, licznie zaś zebrany lud, lud brzydki i brudny, krzyczał *hura!* Ks. Albert przyjął wracające pułki na czele garnizonu londyńskiego, a potém ustawił je w kolumnach. W godzinę późniéj przyjechała Królowa w powozie mająca obok siebie Króla belgijskiego, Księcia Flandryi i ministra wojny. Za nią szło 5 innych pojazdów z królewną, następcą tronu i dworem. Ks. Albert jechał konno po prawéj stronie pojazdu królowéj. Królowa przejechała zwolna przed pułkami, których muzyki grały *God save the queen.* Po skończeniu tego objazdu, Królowa wróciła do pałacu, a pułki udały się do koszar, w których była dla nich przygotowana uczta.

Cała uroczystość była piękna, ale nie wyrównała tego samego rodzaju uroczystości, którą widziałem w Paryżu. Brakowało ludowi londyńskiemu ducha żołnierskiego i tego *le feu sacré* który nie znajduje się tylko w Paryżu. Widząc wracające pułki francuzkie doznałem dreszczu w całém ciele, dziś doznałem tylko zdziwienia i znużenia. Prawda, że wojsko angielskie nie jest podobne do francuzkiego; jazda jest piękna, ale piechota ma minę głupkowatą i niezgrabną. Muzyki pułkowe są zupełnie śmieszne; zdaje się, że się słyszy cymbały i piszczałki cygańskie.

Zle tu jest wykonywana policya, pomimo że jest jej wiele. Prosty lud jest brzydki, nieokrzesany i niemal niepodobny do paryskiego. Okrzyki ludu nie były rzęsiste. Nie widać było między ludem a wojskiem téj sympatyi, jaką się widzi w Paryżu. Przed Królową nie wiele krzyczano. Na tém kończę ten list, za parę dni obszerniéj napiszę.

Wiedeń 13 lipca. Wczorajsza wieczorna *Gaz. Wiedeńska* zawiadamia w następnych słowach o narodzeniu się córki cesarskiej:

„N. Cesarzowa w dniu dzisiejszym o godz. 6½ rano powiła szczęśliwie w Laxenburgu córkę. Około godz. 6éj wystawiono w nadwornéj kaplicy zamkowéj Przenajświętszy Sakrament, aby ubłagać u Najmiłosierniejszego Stwórcy błogosławieństwo i pieczę dla naszéj najmiłościwszéj Pani w téj ciężkiéj niebawem chwili. Zaraz po godz. 7éj obwieszczono 21 strzałami działowemi narodzenie się Arcyksiężniczki, które napełniło serca najdostojniejszej rodziny cesarskiej najsłodszą radością, a od całego państwa z żywą uciechą powitane będzie.“

Korespondencya Austryacka pisze przy téj sposobności:

„Dziś rano nastąpiło rozwiązanie Cesarzowéj Jmci, a grono najwyższéj rodziny zwiększyło się jedną córką, która dziedzicząc cnoty i przymioty dostojnéj Matki swojéj, oby wzrastała na pociechę Najjaśniejszych Rodziców swoich i ludów Austryi, które rzeczywiście serdeczny biorą udział w każdem zdarzeniu domu cesarskiego. Radosna nowina brzmi już dziś po całem państwie, i wszędzie tak jak tutaj wznoszą się pobożne ku Niebu modły, aby mu dziękować i uprosić błogosławieństw jego dla nowo urodzonéj i dla Ich C. K. Mości.“

— JCKAp. Mość raczył wydać następujące pismo własnoręczne do ministra skarbu barona Brucka datowane 12go bm.:

Kochany baronie Bruck!

W skutku zgubnych wypadków sprowadzonych przez bunt w Mojem królestwie Węgierskiem i Mojem W. Ks. Siedmiogrodzkiem w latach 1848 i 1849, rozciągnięto na pewną liczbę uczestników onego uznanych winnymi zbrodni zdrady głównéj, zabór majątku na mocy wyroku sądu wojennego.

Nieustannie skłonny będąc do rozlewania łaski, skoro prawu stało się zadosyć, a względy dobra publicznego pozwalają, znalazłem się być spowodowany, co do osób imiennie wymienionych w wykazie A, znieść zupełnie zabór majątku orzeczony wyrokiem sądu wojennego, następnie zaś co do dwóch osób wymienionych w wykazie B*) w następstwie udzielonego im dawniéj odpuszczenia przepadłości majątku, przyznać łaskawie prawo do przypadającego im na mocy patentu wynagrodzenia urbaryalnego wraz z wypłatą im renty należnéj od obliczonego kapitału wynagrodzenia, a mającéj być im wypłaconą, począwszy od dnia udzielonego im odpuszczenia zaboru majątku.

Zasady mające być w téj sprawie zastósowane, zawarte są w Mojem rozporządzeniu tu załączonem.

Winieneś Pan przeto w porozumieniu się z Moimi Ministrami spraw wewnętrznych i sprawiedliwości zarządzić co daléj wypadnie.

Laxenburg 12go lipca 1856.

Franciszek Józef w. r.

Rozporządzenie cesarskie

ogłaszające zasady co do udzielonego wielu osobom odpuszczenia przepadłości majątku orzeczonéj wyrokiem sądu wojennego, z powodu buntu w Mojem Królestwie Węgierskiem i Mojem W. Księstwie Siedmiogrodzkiem w latach 1848 i 1849.

Ażeby odpowiednio wykonać odpuszczenie przepadłości majątku orzeczonéj wyrokiem sądowo-wojennym, wydane dla wielu osób równocześnie z własnoręcznem pismem Mojem do Mojego Ministra skarbu, uważam za stósowne przepisać następujące zasady postępowania:

1. Uznany wyrokiem sądowo-wojennym za przepadły i w posiadaniu skarbu będący majątek osób wymienionych w wykazie A. załączonym do Mojego własnoręcznego pisma, zwrócony będzie z łaski w takim stanie, w jakim się będzie znajdować w chwili jego zwrotu, jak niemniéj zbiory i renty jeszcze naówczas nie zebrane, a nakoniec wynagrodzenie za zniesione powinności urbaryalne przyznane innym właścicielom dóbr, z prawem odebrania renty przypadającéj od kapitału wynagrodzenia wyrachowanego na mocy patentu, a to od dnia wydania niniejszego rozporządzenia Mego.

2. Przyznanie to łaski rozciąga się także na massy majątkowe, zostające w sądowem postępowaniu konkursowem, co do których prokuratorye skarbowe zaprzestaną stawać przed sądem.

3. Zwrot tych mass z łaski udzielony nastąpić ma bez zdawania rachunków ze strony Moich władz administracyjnych za czas objęcia przez nie zarządu, tudzież bez wszelkiéj innéj odpowiedzialności ze strony państwa, a z zachowaniem zobowiązań prawnych co do tychże mass przyjętych przez administracyę skarbową w czasie ich zarządu.

4. Co się tyczy tych majątków, których dawniejsi właściciele otrzymali w ciągu epoki rewolucyjnéj zapomogi z kas rządowych, a takowe nie są jeszcze obliczone, zarząd skarbowy sekwestracyjny ma daléj jeszcze trwać aż do wykończenia administracyjnego procesu rachunkowego. Za zwrotem należytości obrachowanéj, majątek wraz z resztą aktywów, jeżeli takowe się znajdą, ma być natychmiast oddany.

5. Ażeby z jednéj strony ci co mają podobne pretensye, nie załatwione na drodze likwidacyi administracyjnéj, lecz przekazane do sądowego rozstrzygnienia, nie byli wystawieni na koszta nowego procesu, z drugiéj zaś strony, aby zapadłe już orzeczenia sądowe nie zostały naruszone i pozbawione przepisanego w téj mierze biegu instancyj, poczytuję za stósowne ustanowić, aby te procesa, które pod względem podobnych pretensyj do mass majątkowych uznanych za przepadłe, a obecnie mających być zwróconemi, już prowadzone w delegowanych oddziałach sądów krajowych, albo też sądów wyższych w Peszcie i Hermanstadzie, na mocy przepisów Moich rozporządzeń z dnia 20 marca 1851 i 23go marca 1853 prowadzone były daléj w tychże sądach, chyba, że obie strony sporne porozumią się, aby zachodzące prawne spory prowadzone daléj były przed zwyczajnemi sądami.

Moi Ministrowie spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu, mają sobie polecone wykonanie tego rozporządzenia.

Laxenburg 12go lipca 1856.

Franciszek Józef w. r.

Hrabia *Buol-Schauenstein* w. r. Baron *Bach* w. r. Baron *Krauss* w. r. Baron *Bruck* w. r.

*) Wykazy A i B *Gaz. Wiedeńska* poda jutro.

— J. C. K. Apos. Mość raczył ze względu na rozwiązanie Najjaśniejszéj Małżonki swojej Cesarzowéj Elżbiety, następujące osoby trzymane częścią w twierdzach, częścią w cywilnych domach kary a skazane za zbrodnie polityczne na więzienie, poczęści zupełnie ułaskawić, a poczęści część kary najłaskawiéj im odpuścić.

Zupełnie ułaskawieni: Becke Józef, Lukats Karol, Jarossy Adam, Fodor Szczepan, Klemens Jerzy, Wintzer Franc., Szebes Emil, Ellek Franciszek, Tomaszek Franc., Szörös Emeryk, Sebestyen Gabryel, Janossy Ludwik, Zakarjas Karol, Palko Jerzy, Dane Mojżesz, Remellay August, Jakovich Józef, Körössy Aleks., Tanko Franc., Mandits Paweł, Zeleny Karol, Revitzki Józef, Molnár Józef, Papp Jan, Sperlagh Franc., Tichy Karol, Hermes Franc., Vogt Jan, Patruban Marcin, Franceschini Angelo, Retti Aleks., Komáromy Jerzy, Thaiss Aleksy, Wanner Józef, Sengsbratl Adam, Humersberger Szymon, Karlinger Ignacy, Prochaska Franc., Moskeller Ignacy, Weissmann Jan, Schindlauer Edward, Kubiński Ignacy, Witt Franc., Fischer Jan, Rausch Jan, Kaiss Antoni, Kiraly Błażej, Stangel Maciej, Gazdoun Mikołaj, Lichtenegger Jan, Hoffinger Maciej, Fülöpp Samuel Besse Jan, Semenza Ludwik, Meissner Wincenty, Jarosiewicz Eliasz, Entreffy Karol, Zoo Jan, Zucker Bertrand, Znaimer Adolf, Prunner Franc., Eckert Wawrz., Krois Rudolf, Müller Karol, Fuchs Antoni, Müller Franc., Heller Wilh., Meyer Franc., Tosza Jan, Nagy Jerzy, Vargay Jerzy, Nagy Eugen., Czillich Edw., Mariassy Jan, Toth Rafał August, Querlonde Ferd., Szathmary Michał, Prötzl Michał, Dipold Ant., Mezey Karol, Gärtner Stanisław, Frummer Ant., Hazay Franc., Wunder Michał, Wochocz Franc., Kalaus Franc., Huhn Józef, Schauer Otto, Neumann Józef, Mužik Franc., Dumas Franc., Lange Ant., Jung Franc., König Rudolf, Kautecki Franc., Gaal Jerzy, Krasny Andrzej, Toaldi Antoni, Orgelmeister Dominik, Magoczi Rozalia, Girgel Franc., Turri Jan, Stanisławczyk Stanisław, Wójcik Maciej, Roncelli Winc., Koncz Jan, Erdey Szczepan, Asboth Ludwik, Freiburg Ludwik, Parczetich Zygmunt, Schenovitz Fryd., Szabo Józef, Czuttak Koloman, Barys Walenty, Przybyłowski Winc., Gagulski Szymon, Lang Marcin, Bertok Szczepan, Kolossy Jan, Bonfanti Winc., Skąpski Franciszek., Kalman Jerzy, Szeczenyi Daniel, Tangel Leopold, Frombach Jan, Reiss Jerzy, Szegledy Józef i Girardelli Jan, następnie Stuhr Józef, Rudolph Marcin, Nendl Jan, Winscher Marcin, Gstettenbauer Jan, Eisenmagen Maciej, Silberstein August, Odor Władysław.

Z odpuszczeniem połowy pierwotnie naznaczonéj kary: Szaroszy Franc. Kürty Szczepan, Imredy Józef, Jabłonicki Ignacy, Kenderessy Anna, Hubaczek August, Makowiczka Franc., Kinzl Franc. Winkler Marcin, Knezy Zygmunt, Harczanyi Józef, Klipunowski Karol, Bartosz Aleks., Buda Walenty, Śladkowski Karol, Sabina Karol, Kemenyi Ludwik baron, Toth Wład., Gablenz Rudolf, Ajer Michał, Laski Jan, Gerhart Franc. Bako Samuel, Benedek Dawid, Faster Kasper, Szentkiralyi Elżbieta, Bottini Ant., Kowacz Ernest, Egötö Ludwik, Lech Piotr, Jeziorkowski Teofil, Riedler Henryk, Heiss Dyonizy, Muss Franc, Schmollnauer Franc. Schmollnauer Jakób, Steinbrecher Maciej i Steinbrecher Katarzyna.

Z odpuszczeniem trzeciej części kary naznaczonéj: Bobory Karol, Hankowicz Jerzy, Szabo-Oroszhegyi Józef, Gal Daniel, Malaman Jan, Marchi Karol, Hammel Józef, Tury Jan, Batho Ignacy, Czanyi Daniel, Kleinert Wacław, Pethö Ambroży, Retthy Karol, Retthy Gabryel, Schranz Franc, Görögh Daniel, Truszka Jan, Lakatos Andrzéj, Buda Aleks., Panker Alojzy, Kessler Karol, Timar Józef, Szalay Ludwik, Borbelly Aleks., Haase Tobiasz, Ernst Andrzéj, Galli Augustyna, Porembski Konstanty, Strzemecki Antoni, Dawid Michał, Psota Maurycy, Mirtse Franc, Beranek Franc. Roth Andrzéj, Stiasny Emanuel, Moltini Angelo, Morer Jan, Dalajczyk Józef, Kałdrowicz Jan i Rodler Karol.

Z uwolnieniem 4éj części kary: Bonis Samuel, Paganoni Jan, Mangili Angelo, Neubauer Jan, Görbe Jan i Ciocca Jakób.

Z uwolnieniem pewnéj liczby lat: Cavaletto Alberto i Fernelli Dominik 6 lat; Oczvay Franc. 3 lata; Szillye Gabryel 2 lata; Drechsler Antoni, Bayer Karol, Winding Krystyna i Durum Jerzy po 2 lata; Szatkowski Jan 3 lata; Skublicz Szczepan 2 lata; Lenard Maciéj i Ollig Paweł po 2 lata; Invernizzi Angelo 8 lat; Hoffmann Michał 2 lata; Milassin Józef i Eisenbach Ferdynand 2 lata.

— Dzisiejsza *Gazeta Wiedeńska* zamieszcza tekst traktatu handlowego i żeglownego zawartego między Austryą i Holandyą na dniu 29 grudnia r. z. a ratyfikowanego przez obie strony kontraktujące w Hadze na d. 15 maja rb.; tudzież konwencyę zawartą między obu temi państwami tyczącą się ustanowienia urzędów konsularnych austryackich w koloniach holenderskich.

— *Pest. Lloyd* donosi z Wiednia, że komisya banku narodowego składająca się z urzędnika bankowego i jednego prawnika udaje się do Krakowa, aby z rąk władzy odebrać w zarząd banku dobra skarbowe Niepołomice.

— Deputacya, która się udała do Wiednia w sprawie budowy kolei ubocznéj Terezjopolskiej, zawiadomiła swoich mocodawców, iż towarzystwo francuskie kolei bierze na siebie budowę téj kolei i chce ją skończyć w ciągu trzech lat.

— *Pest. Of. Ztg* donosi o przybyciu do Koszyc rotmistrza hr. Szapari adjutanta J. C. Mości wysłanego dla zbadania szkód poczynionych przez wypadki elementarne w obrębie administracyjnym Koszyckim. Adjutant udał się w tym samym celu do komitetu Saroskiego.

— Wiadomo, że w niektórych gminach istnieją jeszcze śpichlerze gromadzkie, w których przechowuje się zboże przeznaczone na wsparcie potrzebnych włościan w czasie niedostatku tytułem pożyczki. Spichrzami temi zawiadują wybrani na ten cel z gminy. Według *Koresp. Austr.* Ministeryum spraw wewn. nakazało, aby władzom pozostał tylko nadzór nad właściwem użyciem zboża zsypanego, ale właścicielom zboża aby służyło prawo wymierzania płacy zawiadowcom śpichrza gminnego, czy to z funduszu zebranego za zboże, czy też ze składek między sobą ustanowionych.

— Z tegorocznego szematyzmu wojskowego:

Komenda IIéj armii, a zarazem jeneralna komenda na Lombardyę, Wenecyę, Karyntyę, Krainę i Wybrzeże, (w Weronie). Główno-dowodzący jenerał-gubernator marszałek hr. Radecki, przy boku fmp. hr. Nobili.

Zostają pod nią: 5ty korpus armii (w Medyolanie) fzm. hr. Gyulai. Jenerałowie dywizyi: książę Jabłonowski i Melczer; jenerałowie brygady: Szeth, Lilia, Marsano, hr. Crenneville, hr. Hoyos.

7my korpus armii (w Weronie) fmp. hr. Wallmoden, jenerałowie dywizyi: baron Susan i bar. Reischach; jenerałowie brygady: bar. Lederer, Signorini, Berger, Caspari, ks. Aleks. Heski.

8my korpus armii (w Bolonii) fmp. hr. Degenfeld; jenerałowie dywizyi: hr. Stadion i Singer; jenerałowie brygady: hrabia Crenneville, Rukstuhl, baron Schneider, hr. Vetter.

Komenda IIIéj armii, zarazem jeneralna komenda na Węgry (Buda). Główno-dowodzący jen. jazdy Arcyks. Albrecht jen. gubernator, przy nim fmpor. bar. Czorisz. Zostają pod nią:

10ty korpus armii (w Peszcie) fmp. bar. Aleman. Jenerałowie dywizyi: Teimer i bar. Bianchi; jenerałowie brygady: Kussewicz, Habermann, bar. Marojcić i hr. Coudenhoven.

11ty korpus armii (w Peszcie) fmp. bar. Węgierski. Jenerałowie dywizyi: Arcyks. Ernest, bar. Blomberg; jenerałowie brygady: Steininger, bar. Schwäger, Gebler, hr. Montforte.

1y korpus jazdy (w Peszcie) fmp. książę Franc. Liechtenstein. Jenerałowie dywizyi: bar. Ottinger i Veigl; jenerałowie brygady: hr. Zedtwitz, hrabia Sternberg, bar. Minutillo, Czech, książę Szlezwicki.

12ty korpus armii, zarazem jeneralna komenda na Siedmiogród (w Hermanstadzie). Dowódzca i gubernator: fzm. ks. Karol Schwarzenberg, przy nim fmpor. Bordolo. Jenerałowie dywizyi: Gustaw hr. Wimpffen i bar. Zobel; jenerałowie brygady: Frank, bar. Puffer, bar. Czollisz, Faber, Mertens.

Komenda IVéj armii, zarazem jeneralna komenda na Galicyę i Bukowinę. Głównodowodzący, jenerał jazdy hr. Schlik, przy nim fmpor. Parrot. Zostają pod nią:

2gi Korpus armii (w Krakowie) hr. Leiningen. Jenerałowie dywizyi: bar. Barco, bar. Simbschen, bar. Jellaczycz; jenerałowie brygady: Lilienborn, Herdy, bar. Schiller, bar. Koudelka, bar. Lauingen, baron Ramming.

4ty korpus armii (we Lwowie) fmp. książę Edward Liechtenstein. Jenerałowie dywizyi: Chavanne (w Czerniowcach), hr. Thun-Hohenstein, hr. Salis; jenerałowie brygady: Baiky, Ripp, Eisler, Henikstein, Schwarz, Rösgen.

Zarząd cywilny i wojskowy a zarazem jlna komenda krajowa na Banat i wojew. serbskie (w Temeswarze) gubernator i jenerał dowodzący fmp. hr. Coronini, przy nim fmp. Teuchert, jenerałowie dywizyi fmp. bar. Siegenthal; jen. brygady bar. Schlechta, bar. Augustin, bar. Buday, Dragolowicz.

Armia okupacyjna w Księstwach Naddunajskich. Dowódzca hr. Coronini; jen. dywizyi hr. Paar, Marziani; jen. brygady: Burlo, bar. Blumenkron, Hartung, Rezniczek.

Zarząd cywilny i wojskowy i jlna komenda kraj. na Horwacyę, Słowenię i Dalmacyę (w Zagrzebiu). Gubernator i główno dowodzący fmp. Ban hr. Jellaczyc, przy nim fmp. bar. Simbschen. Jenerałowie dywizyi: Kerpan (w Zagrzebiu), bar. Macchio i hr. Pergen (w Karlstadt); jen. brygady: bar. Urban, Cordier, bar. Vasquez, Schwarzl, Bauer (w Winkowcach), Scharschmidt, Pokorny.

Gubernatorstwo Dalmacyi i komenda jlna kraj. w Zadrze. Zastępca fmp. bar. Mamula, Jen. brygady Derschatta w Zadrze, Desimon w Dubrowniku.

Naczelna komenda marynarki w Tryeście. Arcyks. Ferdynand Maksymilian kontradmirał, główno dowodzący, przy nim kontradmirał bar. Bujakowicz.

Zarząd cywilny i wojskowy w Tryeście. Gubernator, namiestnik Wybrzeża i prezydent naczelnéj władzy morskiéj fmp. bar. Mertens.

Armia austryacka liczy w służbie 5 marszałków jako to: Arcyks. Jan, hr. Radecki, ks. Windischgrätz, hr. Nugent i hr. Wratislaw. 20 jenerałów broni i jenerałów jazdy, 107 marszałków polnych poruczników, 141 jenerałów majorów, 265 pułkowników. Niebędących w służbie: jen. broni i jazdy 24, fmpor. 85, jen. majorów 136, pułkownikw 253.

Korpus adjutantury pod fmpor. hr. Grünne liczy 1 jenerała porucznika, 5 jen. majorów, 10 pułkowników, 18 podpułkowników, 22 majorów, 34 rot-

mistrzów pierwszéj klasy, 12 drugiéj klasy, 20 poruczników.

Komendy twierdz znajdują się w następnych miejscach: Arad, Bród, Buda, Esseg, Dubrownik, Ferrara, Franzensfeste, Josephstadt, Karlsburg, Karlstadt, Komorn, Kotar, Królogród, Kraków, Kufstein, Legnago, Mantua, Moguncya, Ołomuniec, Osoppo, Palmanuova, Peschiera, Piotrowaraźdyn, Placencya, Pizzighettone, Praga, Przemyśl, Salzburg, Temeszwar, Teresienstadt, Wenecya, Werona i Zadra.

Gwardye pod naczelnikiem swoim jen. jazdy Karolem ks. Liechtenstein złożone są jak następuje:

Pierwsza gwardya łuczników, kapitanem jéj marszałek hr. Wratisław; liczy wraz z oficerami 68 ludzi.

Gwardya trabantów, kapitanem jéj jen. jazdy hr. Fürstenberg, oficerów i podoficerów 7.

Żandarmerya przyboczna kapitan fmpr. hr. Grünne, 7 oficerów.

Straż zamkowa, kapitan jen. jazdy hr. Fürstenberg, 5 oficerów.

Niemcy.

Dresdn. Jour. pisze: Peters z Taura literat, były redaktor pisma „*Bergglocke*“ skazany za zamach zbrodni stanu na 8 lat więzienia i od lipca 1853 r. trzymany w Waldheim, zupełnie ułaskawiony został. Czteréj inni więźniowie polityczni otrzymali zmniejszenie kary do la 4, 2 i 1go; a innych 5ciu, z których trzech na całe życie skazanych, a 2ch na lat 20, otrzymali zmniejszenie kary, pierwsi do lat 10, drudzy do lat 8. Co do innych 5ciu więźniów politycznych dyrekcya złożyć ma świadectwa sprawowania się.

Francya.

Czytamy na czele części nieurzędowéj w *Moniteur*:

Żołnierz francuski w skutku niewywołanego przez zajścia, zabity został pod Dżurdzewem przez kaprala austryackiego. Śledztwo obustronnie przedsięwziętem zostało na miejscu, a doniesienia które rząd cesarski odebrał z Wiednia i Bukaresztu zapewniają, że sprawcę ciężka dotknie kara. Tymczasowo postanowił N. Cesarz austryacki wyznaczyć pensyę rodzinie żołnierza francuskiego.

Rosya.

W dziennikach petersburgskich z 3go i 4go lipca znajdujemy następujące wiadomości ze świata dyplomatycznego. Poseł angielski lord Wodehouse, wręczył Cesarzowi na uroczystém posłuchaniu w dniu 3m lipca swoje listy wierzytelne, a następnie przedstawiony został Cesarzowéj. Poseł portugalski Lubo de Moira, mianowany został przez swój rząd nadzwyczajnym posłem na koronacyą Cesarza.—Następujące osoby mianowane zostały konsulami rosyjskiemi w Turcyi, Francyi i Piemoncie: Rzeczywisty radca stanu Iwanow, zostający przy ministerstwie spraw zagranicznych, mianowany został konsulem jeneralnym cesarsko-rosyjskim w Smyrnie; radca stanu, kamerjunkier dworu Chwostow, zostający w kancelaryi przybocznéj ministra spraw zagranicznych, mianowany został konsulem jeneralnym w Marsylii i wszystkich portach francuzkich morza Śródziemnego; radca kolegialny Kuster, zostający przy ministerstwie spraw zagranicznych, mianowany został konsulem jeneralnym w Paryżu; asesor kolegialny Pinabel, zostający przy ministerstwie spraw zagranicznych, mianowany został p. o. konsula jeneralnego w Genui.

Ze świata urzędniczego czytamy w tychże dziennikach jednę ważniejszą wiadomość, iż minister sprawiedliwości hr. Panin otrzymał urlop, a w nieobecności jego ministerstwem kierować będzie towarzysz ministra radca tajny Iliczewski.

Najwięcéj w tychże dziennikach znajdujemy doniesień o zmianach i mianowaniach w świecie wojskowym, które jednak są mało znaczące. Najważniejsze z nich podajemy: Dawny dowódzca Kinburnu jenerał-major Kochanowicz, który po bombardowaniu poddał tę twierdzę i dostał się do niewoli a niedawno z niéj powrócił,— uniewinniony przez sąd wojenny, przeniesiony został do jazdy rezerwowéj. Jenerał-major Bodisko, dawny dowódzca Bomarsundu wróciwszy z niewoli przeniesiony został teraz na stan spoczynku w tym samym stopniu, z pensyą.

Z świata literackiego donoszą o śmierci dwóch członków: Zawiałowa profesora akademii sztuk pięknych i Kirewskiego współpracownika pisma peryodycznego *Ruskaja biesiada.* Pismo to będące rodzajem Przeglądu kwartalnego, poczęło dopiero wychodzić w Moskwie od kwietnia r. b.; jest ono jednem z organów stronnictwa słowiańskiego, a redaktorowie wykazali dokładnie dążenie pisma mówiąc w prospekcie jego: „...wydając dziennik w duchu narodowym, niezamierzamy dawać mu tendencyi przeciwnéj oświacie Zachodu... owszem, chcemy korzystać z bogactw umysłowych Zachodu, przetrawić je w sobie, wykazywać stosunek Zachodu do Rosyi i nawzajem, i pomagać do czystego pojęcia cywilizacyi zachodniéj...“ Przegląd tem ma część literacką i część polityczną, w któréj to części znajdujemy w pierwszym zeszycie pisma, przegląd politycznych wypadków zaszłych w 1855 r., napisany przez księcia Czerkaskiego. Ten przegląd polityczny oraz kilka artykułów w części literackiéj, jak np. „Odrodzenie się narodowe Serbów-Łużyczan w Saksonii“ i wiadomości z rozmaitych stron Słowiańszczyzny, okazują dążność pisma. Jego naczelnym redaktorem jest p. Koszelew, a przegląd ten może mieć wielkie znaczenie w piśmiennictwie peryodycznem rosyjskiem.

Petersburski współpracownik tego przeglądu Kirewski, o którego śmierci wyżéj donieśliśmy, umarł na cholerę, panującą ciągle w Petersburgu, lecz bardzo lekką, gdyż tylko do 20 jéj przypadków liczą dziennie.

Królestwo Polskie.

Ukazem cesarskim, dowodzący armią środkową jenerał-adjutant jenerał piechoty Paniutin mianowany został warszawskim jenerałem-gubernatorem, z zasiadaniem w warszawskich departamentach rządzącego senatu. Podaliśmy już dawniéj wiadomość z Warszawy iż mianowanie to nastąpi.

Księstwa Naddunajskie.

Według depeszy telegraficznéj z Bukaresztu 9go lipca, hospodar Wołoszczyzny Stirbey złożył władzę w dniu 7mym t. m.

Osoby starające się, aby otrzymać przyzwolenie na założenie banku wołoskiego w Bukareszcie, wstrzymały swoje zabiegi, gdyż uznały, iż chwila obecna zmiany rządu w Wołoszczyznie, gdy ustępuje hospodar a władze obejmie tymczaszwo kajmakan, nie jest stósownym czasem do zawierania finansowych układów.

Grecya.

Wiele dzienników mniema, iż stan Grecyi będzie powodem zawikłań, a sprawy greckie zmienią się w spór grecki. Król Otto nie ma potomka, a żaden z jego braci nie chce przejść na wiarę grecką; wyraźnie zaś brzmi ustawa zasadnicza Grecyi, aby przyszły jéj monarcha był wyznania greckiego. Mówią, że królowa grecka czyni zabiegi, aby jéj brat książę Oldenburgski nastąpił na tron po królu Ottonie; lecz kandydaturze księcia Oldenburgskiego sprzeciwi się silnie Francya; albowiem ten kandydat jest pokrewniony z domem rosyjskim, a rząd francuzki mniema, że za wstąpieniem jego na tron wzrosłaby w Grecyi przewaga rosyjska. Pogłoskę o bliskiem zrzeczeniu się korony przez króla Ottona, uważają dzienniki pruskie za mylną.

— Rząd grecki przystąpił do oświadczenia podpisanego w Paryżu przez wiele mocarstw w czasie konferencyj, o prawach bandery neutralnéj na przypadek wojny morskiéj.

Egipt.

Według listu zamieszczonego w *Presse* francuskiej, wice-król Egiptu wydał dekret dozwalający żołnierzom religii chrześciańskiej odprawiać swoje obrządki religijne. Rozkaz ten brzmi: „Rozkazujemy wszystkim jenerałom, pułkownikom i wszelkim naczelnikom wojsk naszych, w których służą żołnierze religii chrześciańskiej, czuwać, ażeby ci obrządki swéj wiary swobodnie odprawiać mogli. W tym celu polecamy, aby we wszystkie ich niedziele i święta żołnierze chrześciańscy prowadzeni byli do kościoła przez swych oficerów, a po odprawieniu nabożeństwa odprowadzani byli do swoich oddziałów.“

Azya.

Listy misyonarzy francuskich z Indyj zagangiesowych, z Kochin-Chiny, zawierają doniesienie, iż ustało w tém państwie prześladowanie chrześcian, jakie miało miejsce w roku przeszłym. Za przybyciem do stolicy tego państwa, gubernatora angielskiego z Hong-Kong w Chinach, władzca Kochin-Chiny położył koniec prześladowaniu krajowców, którzy przyjęli wiarę chrześciańską; lecz nie wydał edyktu nakazującego tolerancyą, co mu doradzano. Nawet jeden misyonarz francuski pisze, iż bez żadnéj trudności przybył do stolicy Hue-Fo i wszedł do pałacu królewskiego, co dawniej surowo było wzbronione.

Ameryka.

Senat Washingtoński zażądał od prezydenta przedłożenia sobie instrukcyi przesłanych przez pana Marcy panu Buchanan, z powodu zawezwania uczynionego do rządu angielskiego przez rząd Stanów Zjednoczonych względem zawarcia podobnego traktatu jaki łączy mocarstwo to z Rosyą, w celu uznania zasady, że flaga chroni towar. Tekst tych instrukcyj jest następujący:

Wydział stanu w Washingtonie 7 sierpnia 1854.

Panie! Rząd Stanów Zjednoczonych stawał zawsze jak panu wiadomo, żywo w obronie doktryny: że flaga chroni towar, wyjąwszy kontrabandę wojenną. Niema jak mniemam, państwa morskiego, któreby niezapisało téj zasady w tym lub owym swoim traktacie, tylko W. Brytania jedna będąca najznakomitszą z tych mocarstw, stale wzbraniała się uznać zasadę tę za podstawę prawa międzynarodowego. Jéj trybunał admiralicyjny odrzucił ją, a nasz poszedł w jego ślady.

Gdy Francya i Anglia postanowiły w początkach obecnéj wojny z Rosyą przyjąć prowizorycznie ową doktrynę, rząd uważał to za dobrą sposobność do dostąpienia za ogólnem zezwoleniem narodów handlowych uznania téj zasady, jako prawa narodów.

Życzenie to udzielone było przez rząd Stanów Zjednoczonych panu Seymour ministrowi naszemu w Rosyi, a przez tegoż rządowi rosyjskiemu. Natychmiast dał cesarz reprezentantowi swemu tutaj, pełnomocnictwo do zawarcia w tym przedmiocie konwencyi, która rzeczywiście ułożoną została w dniu 22 lipca, a zatwierdzoną przez senat w d. 25 t. m.

Z rozkazu prezydenta załączam panu projekt podobnéj konwencyi, który zechcesz przedłożyć rządowi Jéj K. M. monarchini W. Brytanii. Francya zostanie równie jak inne mocarstwa zawezwaną do zawarcia takiejże ugody.

Aby uniknąć zwłoki i trudności, zaproponowana konwencya dwie tylko zasady obejmuje — pierwsza z nich: że flaga chroni towar wyjąwszy kontrabandę wojenną, a druga: że własność neutralnych niestanowiąca kontrabandy będąc na okręcie nieprzyjacielskim odkrytą, niezostanie skonfiskowaną. Druga ta zasada nie jest tak zaprzeczaną jak pierwsza, lecz ważną jest rzeczą, aby obydwie w jednym kontrakcie obok siebie zamieszczone były. Wrazie przeciwnym mogłoby nastąpić, iżby je znowu zaprzeczano w skutku uznania zasady, że flaga neutralna chroni pokryty przez siebie towar. Możnaby z tego bowiem wnioskować, że flaga oznacza charakter towaru.

Nie sądzę aby ta zaproponowana konwencya napotkała na ważną ze strony W. Brytanii przeszkodę. Lecz gdyby taż nie była sprzeciwiła się zasadzie: że flaga neutralna chroni pokryty przez siebie towar, wyjąwszy kontrabandę wojenną, zasada ta byłaby oddawna przyjętą jako prawidło powszechne prawa międzynarodowego. Uznała ona domyślnie słuszność téj zasady przyjmując ją za skazówkę swego postępowania w wojnie obecnéj. Słusznie więc jest tak względem neutralnych postąpić, i z trudnością przyszłoby Anglii sprawiedliwe dać powody nieuznawania w przyszłych wojnach tego prawidła. Spodziewam się, że pan zdołasz złamać opór jaki W. Brytania stawiać może przyjęciu téj zasady jako prawa międzynarodowego.

Dołączam do tych instrukcyj pełnomocnictwo, które panu nadaje prezydent do zawarcia proponowanéj konwencyi.

Mam zaszczyt itd. M. L. Marcy.

Przedstawiając przedmiot ten lordowi Clarendon w d. 30 sierpnia 1854 r. p. Buchanan rzekł:

Niepotrzebuję zwracać uwagi W. Eks. na to, iż obecna propozycya nie jest skutkiem obawy jakoby W. Brytania miała zamiar obalić zasadę, jaką dopiero co zaprowadziła. Jest ona jedynie natchniona chęcią nadania zasadzie przyjętéj przez rząd Jéj K. Mości uroczystéj sankcyi dwu rządów i ułatwienia za wspólnym wpływem jéj przyjęcia przez wszystkie narody cywilizowanego świata.

Mesaż prezydenta obejmujący te dokumenta niezawiera odpowiedzi danych przez rządy angielski i francuski.

— Korespondencye *Timesa* podają co do sprawy amerykańskiéj następujące szczegóły:

Pan Clayton miał w senacie długą mowę, natkaną przytoczeniami wyjętemi z mowy jaką lord Clarendon powiedział w parlamencie rozbierając sprawę Ameryki środkowéj, i obwinił tegoż ministra, iż mu (Claytonowi) w sprawie téj dał fałszywą ideę o swem postępowaniu.

P. Toombs oświadczył, że według jego sposobu zapatrywania się na rzeczy zatargi z Ameryką środkową, mogłyby być załatwione przez sąd polubowny. Co do Kansas jest on zdania, że aby kraj ten uspokoić nicby lepszego uczynić niemożna jak zrobić nowy opis ludności i wybrać konwencyę, która nada krajowi konstytucyę, aby tym sposobem jak najrychléj mógł być wliczonym w poczet państw zjednoczonych.

Prezydent przesłał mesaż w odpowiedzi na postanowienia poprzednio zawotowane i mające na celu żądać przedłożenia instrukcyi danych panu Buchanan gdy był ministrem w Londynie w przedmiocie propozycyi uczynionéj przez rząd angielski rządowi amerykańskiemu, aby zawrzeć traktat podobny do tego, jaki istnieje pomiędzy tym ostatnim rządem a Rosyą, traktat uświęcający zasadę neutralności handlowéj i uznający, że flaga chroni towar.

P. Vižil opuścił Washington i wrócił do Nikaragui. Klimat północny ma mu niesłużyć.

Parowiec *Texas* przywiózł do N. Orleanu korespondencye z Mexiku, sięgające do 5 a z Vera-Cruz do 8go czerwca. W epoce téj panowało wielkie wzruszenie w kraju, spowodowane zatargami pomiędzy kongresem i gabinetem a przybyciem eskadry hiszpańskiéj do Vera-Cruz. Zaproponowano w łonie kongresu uznanie za nieprawny dekretu reorganizującego radę prywatną i zadecydowano w końcu, że nowi radcy zrzekną się swoich posad i kongres odmówi dymisyi panu Alvarez.

Gabinet wprost odmówił przyjęcia nowego ministra hiszpańskiego, jakkolwiek żądanie jego poparte było obecnością floty, sądzono przeto, że misya tego ministra zostanie bez skutku. Propozycya przymierza z Stanami Zjednoczonemi została wniesioną. Jenerałowie Santa-Anna i Woll uznani są za zbiegów przez komisyę wojskową. Jezuici mieli postradać swoje posiadłości, a dekret Santa-Anny który im je przywraca miał być odwołanym.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

— We wsi Hubinie, obwodzie Stanisławowskim, wydarzył się jak pisze *Gazeta Lwowska*, następujący nieszczęsny wypadek: Na dniu 23 czerwca rb. o godzinie 5éj po południu porwał nagle strumień wody, spadający z pola po gwałtownym deszczu dwoje dziewcząt, Paraskę Pasemczuk dziewięcioletnią i Annę Horisznę czternastoletnią, i zagrzebał je zaraz kamieniami i namułem tak dalece, że wszelka pomoc ludzka uratować ich już niezdołała.

— Okropna zbrodnia popełnioną została w zeszłym tygodniu na przedmieściu Landstrasse w Wiedniu. Mieszkał tam stary posługacz biórowy z żoną swoją, z którą przeszło pół wieku przeżył zgodnie i przykładnie. Przez kilka dni nie widziano ani jego ani żony, lecz nikt się nie dziwił, gdyż starzec powiadał sąsiadom swoim, że jedzie z żoną na odpust pobliski, gdzie parę dni zabawi. Dopiero kiedy syn jego przyjechał do Wiednia, i zastawszy drzwi zamknięte, zajrzał przez dziurkę od klucza i doszła go woń zgnilizny, wyłamano drzwi i znaleziono oboje małżonków nieżywych. Kobieta leżała na łóżku z głową roztrzaskaną, mąż jéj powieszony na klamce u drzwi. List przez niego napisany wyjaśnia, że on naprzód żonie, a potem sobie życie odebrał. Powodem tego podwójnego morderstwa była zazdrość. Wydało się dopiero potem, że starzec ten mając drugi klucz od izby, zakradał się pod nieobecność żony i chował się pod łóżko, żeby śledzić co żona robi.

— Dnia 26 czerwca padał śnieg w Siedmiogrodzie na górach otaczających miasto, a takie tam panowało zimno przenikliwe, że musiano w piecach palić!

— *Gazeta Poznańska* (niemiecka) zaprzecza podanéj przez siebie wiadomości, jakoby pewien chrześcianin w Bydgoszczy chciał dla tego przejść na wiarę żydowską, że kahał zapewnił posag żydówce jego narzeczonéj. Gazeta pomieniona mówi teraz, że kahał nie obiecywał posagu, lecz że pomieniony chrześcianin dobrowolnie chciał przejść na wiarę żydowską, pomimo, że mu rabin odradzał.

— Z Liverpoolu donoszą telegrafem, że dubliński parowiec śrubowy „The Meil“ uderzył się 6go lipca przed świtem z nowym parowcem żelaznym „Excelsior“ przy wyjściu z Mersey. „Excelsior“ uderzył o „Meil“ z taką siłą, że zgniótł bok jego jeden, przyczém 5ciu podróżnych irlandzkich śpiących na pokładzie życie straciło, a kilku innych niebezpieczne odniosło rany.

— W obwodzie Bengalskim Kaszar odkryto w wielkiéj ilości krzewy herbaty dziko rosnącéj. Próba pielęgnowania jéj w ogrodach powiodła się bardzo szczęśliwie i natychmiast jeden z właścicieli ziemskich Williamson wziął od rządu bengalskiego 500 morgów ziemi w okolicy, gdzie herbata rośnie, w celu chodowania jéj. Rząd bengalski chcąc uprawę herbaty w kraju rozpowszechnić, uwolnił p. Williamsona od opłaty dzierżawnéj w pierwszym roku. Cała prawie okolica, gdzie krzew herbaty rośnie, jest własnością rządu.

Kurs papierów publicznych i pieniędzy.

Wiedeń. *Kursa telegraficzne z dn. 14go lipca.*— Metaliki 5-procent. $84^{1}/_{8}$. — Metaliki $4^{1}/_{2}$-proc. 74. — Metaliki 4-proc. $84^{7}/_{16}$. Metaliki 5-proc. z r. 1853 $84^{3}/_{16}$. Metaliki 5-proc. z r. 1842 —. — $2^{1}/_{2}$-proc. $84^{7}/_{12}$. — 1-proc. $19^{1}/_{2}$ z ciągn. — z 1830 r. 250, 302. — Pożyczka narodow. 5-proc. $85^{15}/_{16}$. — dto $4^{1}/_{2}$-proc. $73^{3}/_{8}$. dto z r. 1850 4-proc. $65^{1}/_{2}$. — Losy 1854 r. $104^{1}/_{4}$.— Akcye Bankowe 1110. — Akcye kolei żelanéj północnéj $2867^{1}/_{2}$. — Obligi indemn. galic. $77^{3}/_{4}$. — Paryż $119^{3}/_{8}$. — Londyn złr. 10 kr. 3. — Augsburg $102^{5}/_{8}$.— Ferdyn. Pożyczka z r. 1851 lit. A. —. — B. —. — Ost-Donau Dampfschif. —.

Kurs krakowski z d. 14 lipca. — Bankn. austr. żąd. $106^{1}/_{2}$, pł. $105^{3}/_{4}$. — Pruski kurant ż. $105^{1}/_{4}$, pł. $104^{3}/_{4}$.—Ruble sr. nowe ż. 101, pł. $100^{1}/_{2}$. — Cwancygiery nowe żąd. 111, pł. 110. — Cwancyg. stare ż. 111, płacą 110. — Imperyały żądają $35^{1}/_{4}$, pł. $34^{1}/_{3}$. Dukaty austr. holend. żąd. $20^{1}/_{2}$, pł. 20. — 20-frank. żąd. $34^{4}/_{5}$, płacą $34^{1}/_{2}$.—List zast. polskie z kuponami żąd. $98^{1}/_{2}$, płac. $97^{3}/_{4}$. — Listy zast. galic. z kuponami ż. $81^{1}/_{2}$, płacą 81. — Listy Indemn. z kupon. ż. $78^{1}/_{4}$, płacą $77^{2}/_{3}$.

Kurs lwowski z d. 11go lipca. — Dukat holenderski złr. 4 kr. 42. — Dukat cesars. złr. 4 kr. 45. — Półimperiał ros. złr. 8 kr. 14. — Rubel ros. złr. 1 kr. 35. Talar pruski złr. 1 kr. 29. — Polski kurant i pięciozłotówka złr. 1 kr. 9.— Kurs list. zast. w galic. stan. Instytucie kredytowym: Instytut kupił prócz kuponów 100 po złr. 82 kr. — mk. — Sprzedał 100 po złr. 82 kr. 30.— Dawał za 100 złr. — kr. —. — Żądał złr. — kr. —.

Kurs wiedeński z 12 lipca. Metaliki 84. — Nowa pożyczka $66^{1}/_{4}$.—Akcye Banku wiedeń. 1110. — Akcye kolei żelaznéj północ. 288. — Agio od złota 7,— od srebra $2^{3}/_{4}$.— Oblig. uwoln. grunt. $77^{1}/_{2}$. — Pożyczka ostatnia narodowa $85^{3}/_{4}$

Kurs wrocławski z d. 12 lipca. — Banknoty austr. $101^{1}/_{12}$ ż. — Bankn. polsk. $96^{1}/_{6}$ ż. — Listy zast. polskie dawn. $93^{3}/_{4}$ ż. — nowe $93^{3}/_{4}$ ż. — Listy zast. poznańskie 4-proc. 100 żąd., dto $3^{1}/_{2}$-proc. 88 dają.— Kolej Krakow. Górno-Szląska 83 ż.

Przegląd polityczny.

Depesze telegraficzne.

Paryż 11 lipca. Według najświeższego wykazu bankowego, gotówka zmniejszyła się o $54^{1}/_{4}$ milionów, rachunki bieżące skarbu o $13^{1}/_{2}$ mil.; powiększyły się zaś eskompto o 88 mil., banknoty o 20 mil. franków.

Londyn 11 lipca wieczór. Na zapytanie w Izbie wyższéj lorda Lyndhurst, odpowiedział hr. Clarendon, iż nienadszedł urzędowy raport o amnestyi dla Polakow; zdaje się, iż sprawozdania dzienników w téj mierze są prawdziwe, i żałować tylko przychodzi, że amnestya pomimo oczekiwania nie jest rozleglejszą.

Bukareszt 9 lipca. Hospodar Wołoszczyzny książę Stirbej złożył 7go b. m. rządy kraju.

Parma 9 lipca. Rocznica urodzin księcia Roberta I (księcia panującego urodz. 9go lipca 1848 r.) obchodzoną była świetnie, a przy tém spełniono wiele aktów łaski.

Rzym 9 lipca. Jenerał Kisielew wręczył Jego Świątobliwości swoje upoważnienie na nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra rosyjskiego.

Medyolan 12 lipca. *Gazetta ufficiale* mówi, że na zjeździe Papieża z Królem neapolitańskim w Porto d'Anzio, była mowa o odstąpieniu (?) Neapolowi Benewentu i Pontecorvo.

Lord John Russell odłożył interpelacyę w parlamencie o sprawę włoską do 14go b. m.

Baron Richthoffen wysłany przez rząd pruski do komisyi organizacyjnéj Księstw Naddunajskich, wyjechał z Berlina. Oprócz p. Talleyranda delegowanego z Francyi, wszyscy pełnomocnicy mają poprzednio naradzać się w Wiedniu.

Przyjechali od 12 do 14 lipca.

HOTEL POLLERA. Miączyński Jan ob., Polanowski Stanisław wł. dóbr, Hr. Poniński Alfred wł. dóbr z żoną, Joelson Juliusz Dr. Med., Cohen Jakób, Onyszkiewicz Fortunat wł. dóbr, Hausner Otto wł. dóbr, Hausner Alfred kupiec, Hr. Komorowska Józefina wł. dóbr ze Lwowa. Malewska Katarzyna obyw. z Rosyi, Chlum Karol, Glazar Jan z Bochni. Schenk Jan kupiec z Freudenthal. Kuszczek Stefan urzędnik z Przeworska. Grebnicki Adam ob. z Drezdna. Hayek Waldstätten F. M. L., Obmiński Napoleon ob. z Wiednia. Stoeltzner Chr. kupiec z Ołomuńca. Benoe Anatazy właś. dóbr, Fech Klara z Galicyi. Hr. Stadnicka Helena wł. dóbr z Nawojowy. JExc. hr. Mniszek Helena, Osiecka Helena ob. z Rzeszowa. Blau Adolf kupiec z Bilska. Sauterbach Rudolf z Prus. Silbermann Adolf z Kopniowic. Niermann Karol budowniczy z Neuberun. Reihardt Herman Fried. Lud. kupiec, Oraczewski Jan, Rembieliński Michał radca Tow. Kred. z Warszawy. Mysłowska Honorata wł. dóbr, Cielecka Katarzyna właśc. dóbr z Podola. Liebenberg kapitan z Tarnowa. Siegel Ferd. z Prus. Höfer Karol z Oświęcima. Boyd Archebald z Berlina. X. Zaborski Eugieni z Szczyrzyc. Joerolym Jan jenerał z Wadowic. Hr. Golejowska Helena wł dóbr, Horodyska Sylwia wł. dóbr z Kołomyi.

Wyjechali: Proszkowski Stanisław ob., Polanowski Stanisław wł. dóbr do Paryża. Dybowski Zygmunt wł. dóbr z żoną do Grybowa. Łempicki Kazimierz wł. dóbr do Gierczyc. Grobicki Wincenty do Szczawnicy. Rudolpsohn Zygmunt kupiec do Wiednia. Jacobson E. W., Jasieński Ksawery, Boyd Archebald do Warszawy. Ringelhardt Rudolf kupiec do Wiednia. Futter Jan urzędnik, Höfer Karol do Rzeszowa. Tuscany Jan, Cziburz Kolomann, Exeli Adolf, Miączyński Jan ob., Siegel Ferd., Niermann Karol budowniczy do Prus. Wisłocki Wawrzeniec urzędnik do Tarnowa. Hr. Moszczeński Fr. do Zbyłtowskiéj góry. Hormmann Karol chemik, Stoeltzner Ch. kupiec do Lwowa. Lipczyński Ignacy wł. dóbr do Karniowa. Schrott Józef do Krzeszowic. Hr. Komorowska Józefina, Rembieliński Michał radca Tow. Kred. do Marienbadu. Benoe Anatazy wł. dóbr, Obmiński Napoleon ob. do Galicyi. Oraczewski Jan do Wiednia. Sauterbach Rudolf do Nadworny.

HOTEL DREZDEŃSKI. Ignacy Rzewuski ob., Jan Skrzyński ob. z Wawrzeńczyc. Jan Drake z Częstochowy. Ludwik Szancer Dr prawa z Wiednia. L. Freund wł. dóbr z Prus. Krulikiewiczowie Piotr i Olimpia ob., Leon i Felicya Jabłońscy ob. z Polski. Ludwik hr. Wodzicki wł. dóbr z Wiednia. Henryk Morawski urz. minist. skarbu ces. ros., Konstantyna Antoniewicz, Aleksander Lang ze Lwowa. Kazimierz Krzywicki ces. ros. radca stanu z Petersburga. Ludwik Sowiński Dr. Med. z Warszawy. Hr. Eugieni Cetner z Mościsk.

HOTEL ROSYJSKI. Henryka hr. Olszewska z Ischl. Leon Rylski wł. dóbr z żoną z Nart. Jan Zabłocki z żoną z Niepołomic. Antoni Juttner urzędnik z Opola. Władysław Orsetti ob., Stanisław Rychłowski ob., Benedykt Wilkszycki ob. z Warszawy. Piotr Torkiewicz radca stanu, Leopold Gimbut ob. Karol Merczing budowniezy z Warszawy. Jan Kosiński ob. z familią z Tarnowa. Jan hr. Załuski z Jasła.

KOLEJ ŻELAZNA
codziennie

Pociągi osobowe odchodzą z Krakowa:

Do Dębicy	o godzinie 12téj min. 25 po połud.
	o godzinie 10téj min. 35 w nocy.
Do Wiednia	o godzinie 4téj min. 35 z rana.
	o godzinie 2éj min. 40 po połud.
Do Wrocławia	o godzinie 4téj min. 35 z rana.
	o godzinie 11éj min. 30 w nocy (wprost)
Do Warszawy	o godzinie 4téj min. 35 z rana.
	o godzinie 2iéj min. 40 po połudn.

Przychodzą do Krakowa:

Z Dębicy	o godzinie 3éj min. 20 z rana.
	o godzinie 1éj min. 40 po południu
Z Wiednia	o godzinie 11téj min. 25 przed połudn.
	o godzinie 9téj min. 15 wieczorem.
Z Wrocławia	o godzinie 2éj min. 50 rano.
	o godzinie 4éj min. 44 po południu.
Z Warszawy	o godzinie 11éj min. 25 przed połudn.
	o godzinie 4téj min. 44 po południu.

Wiadomości handlowe i przemysłowe.

Gdańsk 10 lipca. W targach angielskich żadnéj nie widzimy zmiany. Pod wpływem pięknéj pogody zboża się poprawiły ale o zbiorach niepodobna jeszcze coś wyrzec z pewnością. Spekulanci zawsze nie mają odwagi wchodzić w interesa a obrot handlowy do potrzeb tylko konsumcyi ograniczał się.

W ciągu tygodnia przybyło do Londynu

	pszenicy	jęczmien.	owsa	bobu grochu	siem. lnian.	mąki centnar.
z kraju . .	5.701	425	5,691	361		24,257
z zagranicy	3.970	4,098	30,581	364	—	4,525

Targi szkockie, irlandzkie i prowincyonalne trzymały się mocno przy dawnych notowaniach.

We Francyi piękna pogoda uspokoiła nieco strwożone umysły i targ paryzki bardzo małemu uległ zniżeniu inne wszakże ważniejsze place stanowcze przyniosły podwyższenie.

W Holandyi, Hamburgu i portach baltyckich handel nie był ożywiony; ceny jednak najmniejszemu nie uległy zniżeniu.

Na naszéj giełdzie nie było ochoty do kupna i w ciągu tygodnia zaledwo 100 łasztów pszenicy z rąk do rąk przeszło. Ceny gdańskie nie zostawują spekulantom szansów zysku; i dla tego obrot główny ma miejsce na konsumcyą.

Płacono za łaszt wagi holl.				Guld. prus.		korzec wars. zł.	gr.	zł.	gr.
Pszenicy	od 121	do 124	fnt.	680	750	51	2	56	11
„ „	127	130		750	870	56	11	64	12
Żyta świeżego	118	119		630	642	47	10	48	9
Grochu	—	—		612	636	46	—	47	25
Siem. lnianego	114	116		520	540	39	2	40	18

Czas mamy ciepły ale deszcze codzienne.

Toruń przebyło pszenicy łasztów 706. Siemienia 646. Belek sosnowych 15,144, dębowych 1013. Smoły beczek 150. Terpentyny 75.

Kursa zamian: Londyn $202^1/_4$. Amsterdam $102^1/_{16}$. — Hamburg $45^1/_4$.

Aleksander Makowski.

TREŚĆ DZIENNIKA URZĘDOWEGO
do Gazety Lwowskiéj.

Zawezwania. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski: wierz. hyp. dóbr Czabarówki w obw. Czortkowskim; term. do 18go września r. b. — Sąd krajowy Bukowiński: Józefa Lutza, celem ekstabulacyi sum z realności pod l. 176 i 177 w Czerniowcach. — Sąd obwodowy Przemyski: wierz. hyp. dóbr Wisłok wielki w obw. Sanockim term. do 7 sierp. r. b. — Sąd obw. Stanisławowski: sukcessorów Wojciecha Bilińskiego celem ekstabulacyi sumy (34,000 złp.) z dóbr Uście; term. staw. 21 sierp. o godz. 9 z rana w Stanisławowie. — Sąd kraj. Lwowski wierz. hyp. dóbr Drohowyże z przyległościami; term do 15 sierp. — Tenże sąd: Józefa Szczepańskiego lub tegoż sukcesorów, celem usprawiedliwienia prenotacyi dzierżawy dóbr Dołhe. — Sąd krajowy Lwowski Adama Sarysza hr. Zamojskiego, celem zawiadomienia o zapozwaniu go przez Witta Bernstein. — Tenże sąd: Karolinę Koëss; term. staw. 28 lipca r. b. — Sąd pow. Brodzki: Józefa Oderkę, term. staw. 24 września o godz. 10 z rana. Sąd kraj. Lwowski: Ignacego Białeckiego celem usprawiedliwienia sum prenotowanych na dobrach Dołhe.

Konkursa. Posada prowizorycznego pisarza gminy w Sanoku (350 złr.) i Dobromilu (300 złr.) term. pod. do 15 sierp. r. b. do c. k. urzędów pow. w Sanoku i Dobromilu. — Trafika w Sanoku; term. do 13 sierpnia. — Trafika w Stanisławowie, term. do 19 sierpnia. — Posada adjunkta sądowego przy urz. obw. Samborskim (500—600—700 złr.); term. w 4 tyg. od ost. ogł. w *Gaz. Lwow.* — Posada nauczyciela kaligrafii w głównéj szkole wzorowéj we Lwowie (400 złr.) term. pod. do 22 sierpnia r. b. — Posada budowniczego miejskiego w Złoczowie (400 złr.) term. do 20 lipca r. b. — Trafika w Brodach, term. do 13 sierpnia. — Posada pisarza gminy w Jarosławiu (350 złr.) term. do 3 sierpnia. — Posada pisarza gminy w Jarosławiu (350 złr.), term. do 3 sierpnia. — Posada zastępcy woźnego przy administracyi podatkowéj we Lwowie (200 złr.) term. do 31 lipca. — Posada oficyała przy sądzie obw. Przemyskim (500 złr.) term. do 4 tyg. od ost. ogł. w *Gaz. Lwow.*

Licytacye. W d. 25 lipca i 22 sierpnia o godz. 10téj z rana propinacya w mieście Sanoku (cena 4760 złr.) — W d. 28 lipca o godz. 10 w Starém mieście propinacya piwna Sanocka (cena 576 złr. 43 kr.) — W d. 21 lipca, 5 i 12 sierpnia dostawa papieru do c. k. urzędu obw. w Samborze (wadium 54 złr.) — W miesiącu sierpniu r. b. wydzierżawienie kilku myt w Galicyi i Bukowinie. Wiadomość w registraturze dyr. finansów krajowych i powiatowych we Lwowie, Brzeżanach, Przemyślu, Żółkwi, Tarnopolu, Brodach, Czerniowcach, Kołomei, Stanisławowie, Stryju, Samborze i Sanoku. — W d. 20 sierp. o godz. 9téj z rana propinacya wódczana (cen. wyw. 2750 złr.) w Sądowéj Wiszni. — W d. 21 sierp. tamże propinacya piwna i miodowa (cena wywoł. 740 złr.) — W d. 20 sierp. prawo połowu ryb w Janowie (cen. wyw. 5100 złr. $9^1/_2$ kr.) — W d. 21 młyn o 5 kamieniach w Stradczu państwie Janowskiém (cen. wyw. 2226 złr. 52 kr.) — W d. 27 sierp. dobra Korolówka w obw. Kołomyjskim (cen wyw. 17,206 złr. 41 kr.) — W d. 21 sierp. propinacya w państwie Janów (cen. wyw. 5488 złr.) — W d. 25 lipca naprawa gościńca w obrębie drogowym Żołkiewskim (cen. wyw. 269 złr. $37^3/_4$ kr.) — W d. 22 sierp. o godz. 3 popoł. sumy na realności pod l. 101 we Lwowie (cen. wyw. 327 złr. i 129 złr.) — W d. 5 i 10 sierp i 1 września o godz. 9téj z rana w Samborze wikt i dostawa chleba dla aresztantów (cen. 1104 złr. i 1177 złr.)

URZĘDOWE.

Kundmachung.

[Z. 4136 Str.] Von Seite der k. k. Kreisbehörde wird hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass Behufs der Bemessung und Vorschreibung der Hauszinssteuer für das Verwaltungs-Jahr 1857 die Hausbeschreibungen und Hauszinsertragsbekenntnisse von sämmtlichen Häusern und anderen der Hauszinssteuer unterliegenden Objekten, als: Fleischbänken, Schlachthäusern, Badeanstalten, Bräuhäusern, Werkstätten, Mühlen u. s. w. so wie von den in den Gebäuden oder um die Gebäude angebrachten Verschleissbuden und Standorten, endlich von Hofräumen, wenn sie einen Zins abwerfen, in der Stadt Krakau und deren Vorstädten durch die Hausbesitzer, oder durch ihre bevollmächtigten Stellvertreter zu verfassen und längstens bis Ende Juli 1856 bei der k. k. Kreisbehörde (Ringplatz Nr. 263/4 im 1. Stocke rückwärts) um so gewisser zu überreichen sind, als der Steuerpflichtige für eine allenfällige Überschreitung dieses unabänderlich festgesetzten Termines in eine Geldstrafe von zwei Gulden Conv.-Münze verfällt, und nach Umständen die weiteren gesetzlichen Straf- und Zwangsmassregeln zu gewärtigen haben wird.

Die zur Fassionirung erforderlichen Drucksorten werden den Hausbesitzern im Wege des Stadtmagistrats zugestellt.

In Betreff der Verfassung der Hausbeschreibungen und der Zinsertragsbekenntnisse wird auf die Zirkular-Verordnung vom 1. März 1820 und auf die von dem bestandenen k. k. Administrations-Rathe unterm 10. März 1852 Z. 3306 bekannt gemachte Belehrung für die Hauseigenthümer vom 26. Juni 1820 so wie auf die hierämtlichen Kundmachungen vom 2. September 1854 Z. 4892 Str. und 18. Juni 1855 Z. 4022 Str. hingewiesen.

Da nach den bestehenden Vorschriften, der Besteuerung immer der Zinsertrag des nächstvorhergegangenen Verwaltungsjahres zur Grundlage zu dienen hat, so ist in der einzubringenden Fassion für das Verwaltungsjahr 1857 der Zinsertrag vom 1. November 1855 bis Ende Oktober 1856, oder wo regelmässige Vermiethungsperioden als: Michäli, Neujahr, Ostern und Johanni eingeführt sind, nach diesen Vermiethungsperioden von Michäli 1855 beziehungsweise 1. Oktober 1855 bis Ende September 1856 der faktisch bezogene, oder auf sonstige Art ermittelte Zinsertrag sowohl nach den einzelnen Quartalsperioden als auch mit dem für das ganze Jahr entfallenden Betrage für jeden an eine bestimmte Partei vermietheten Hausbestandtheil gewissenhaft anzugeben.

Die Angaben über die Höhe des Zinsertrages sind von jeder Miethpartei eigenhändig zu bestätigen.

Bei dem Umstande, als die Zinse oder Zinswerthe stehts ohne Rücksicht auf das allenfällige Leerstehen der Lokalitäten fasirt werden müssen, weil die hiefür entfallenden Steuernachlässe im abgesonderten Wege und in Folge geschehener zeitgerechter Leerstehens-Anmeldungen, erfolgen können, so findet man desshalb die Hausbesitzer in ihrem Interesse wiederholt aufmerksam zu machen, dass die das Leerstehen jederzeit binnen 14 Tagen vom Tage der Räumung der Wohnung gerechnet, mittelst einer ungestempelten Eingabe, und eben so auch das erfolgte Wiedervermiethen der leer gestandenen Bestandtheile binnen 14 Tagen vom Tage der neuen Miethe gerechnet, anzuzeigen haben, weil wegen verspäteter oder gar nicht eingebrachter Anzeige über das Leerstehen der Zinssteuer-Nachlass im ersteren Falle nur vom Tage der Überreichung der diessfälligen Eingabe, im letzteren Falle aber gar nicht angewiesen werden wird.

Überdiess fällt bei einer verspäteten oder unterlassenen Anzeige über die Wiedervermiethung, dem Hausbesitzer nach § 11 der Verordnung vom 1. März 1820 eine Zinsverheimlichung zur Last. — Krakau am 5. Juli 1856.

Obwieszczenie.

[N. 4136.] C. k. Władza obwodowa podaje niniejszém do publicznéj wiadomości, iż w celu wymierzenia i rozpisania podatku czynszowo-domowego na rok administracyjny 1857 opisy domów i fasye dochodu czynszowego z wszelkich domów i innych przedmiotów podatkowi czynszowo domowemu podlegających, jako to: z jatek rzeźniczych i rzezalni, zakładów kąpielowych, browarów, warsztatów, młynów itp., niemniéj z bud do sprzedawania w budynkach lub przy takowych umieszczonych i z miejsc do sprzedaży przeznaczonych, nakoniec z podworców czynsz przynoszących, przez właścicieli domów lub ich upoważnionych zastępców mają być sporządzone i *najpóźniéj z końcem lipca 1856* r. c. k. Władzy obwodowéj (w Rynku głównym pod L. 263/4 na pierwszém piętrze od tyłu) niezawodnie złożone; albowiem obowiązany do podatku, w przypadku uchybienia tego ostatecznego terminu, ulegnie *karze pieniężnéj w kwocie dwóch złotych reńskich w monecie konwencyjnéj*— według okoliczności zaś innym jeszcze karom przepisanym a nawet środkom przymusowym.

Druki na fasye za pośrednictwem Magistratu właścicielom domów doręczone będą.

Sposób sporządzenia opisów domów i fasyj dochodu czynszowego, wskazany jest w rozporządzeniu cyrkularném z d. 1go marca 1820 r., instrukcyi dla właścicieli domów pod d. 26 czerwca 1820 r. wydanéj, przez byłą Radę Administracyjną pod dniem 10tym marca 1852 roku do N. 3306 ogłoszonéj, jak równie w obwieszczeniach pod dniem 2 września 1854 r. do L. 4892 i 18 czerwca 1855 r. do L. 4022 przez c. k. tutejszą Władzę obwodową wydanych.

Gdy wedle przepisów istniejących dochód z czynszu w ubiegłym roku administracyjnym pobieranego, ma służyć za podstawę do opodatkowania, przeto w fasyi na rok administracyjny 1857 złożyć się mającéj, sumiennie podać należy dochód czynszowy z czasu od 1go listopada 1855 r. do końca października 1856 r. *rzeczywiscie pobierany lub w innéj drodze wyrachowany*, a jeżeli najem następuje w peryodycznych okresach czasu, jako to: na Ś. Michał, na Nowy Rok, Wielkanoc i na Św. Jan, podług tychże okresów od Ś. Michała 1855 r., a raczéj od 1go października 1855 r., do końca września 1856 r. — a to nie tylko podług szczegółowych okresów kwartalnych, ale też i w kwotach na cały rok przypadających, z każdéj części domu na pewien przeciąg czasu wynajętéj.

Oznajmienie ilości dochodu czynszowego, każda strona w najem biorąca, własnoręcznie stwierdzić powinna.

Gdy czynsze lub równo wartości czynszowe zawsze za cały rok, a nawet bez względu na zachodzące przez niejaki czas opróżnienie mieszkań w fasyi podawane być winny, ponieważ strącenia z podatku całorocznego w stosunku czasowego opróżnienia lokalów, dopiero w skutek doniesień we właściwym czasie uczynionych następować mogą; przeto zwraca się uwaga właścicieli domów powtórnie i w własnym ich interesie, aby o opróżnieniu mieszkań każdego czasu w ciągu dni 14tu, od dnia opuszczenia mieszkania rachując — w podaniu bez stępla, i *podobnież o nowém zajęciu mieszkania opróżnionego*, w ciągu 14tu dni od dnia nowego wynajęcia, donosili; gdyby bowiem doniesienie za późno lub wcale uczynione nie było, w pierwszym razie zmniejszenie podatku czynszowego tylko od dnia wniesionego podania nastąpiłoby, w drugim zaś wcaleby miejsca nie miało.

Oprócz tego, w przypadku spóźnionego lub wcale nieuczynionego doniesienia o nowém wynajęciu, właściciel domu w myśl § 11 rozporządzenia z d. 1go marca 1820 roku, staje się winnym niewyjawienia czynszu.

Kraków dnia 5 lipca 1856. (1455-2-3)

Ankündigung

[N. 8401.] Von Seite des Sandezer k. k. Kreisamtes wird hiemit bekannt gemacht, dass zur Verpachtung der Neusandezer städtischen Brandwein, und Meth-Propination vom 1. Nowember 1856 angefangen auf 3. nach einander folgende Jahre, eine Licitation am 21ten Juli 1856 in der Neusandezer Magistrats Kanzlei Vormittags um 9. Uhr abgehalten werden wird.

Das Praetium fisci beträgt 6630 fl. und das Vadium 10% C. M.

Sämmtlichen Orts-Obrigkeiten wird demnach aufgetragen, diese Licitation in ihren Dominical-Bezirken sogleich zur allgemeinen Kenntniss zu bringen, und insbesondere die bekannten Speculanten und Unternehmungslustigen hiervon eigends mit dem Beisatze zu verständigen, dass die weiteren Licitations-Bedingnisse am gedachten Licitationstage hieramts bekannt gegeben, und dass bei der Versteigerung auch schriftliche Offerten angenommen werden, daher es gestattet wird, vor oder auch während der Licitations-Verhandlung schriftliche versiegelte Offerten der Licitations Commission zu übergeben. Diese Offerten müssen aber:

a) das der Versteigerung ausgesetzte Object, für welches der Anbot gemacht wird, mit Hinweisung auf die zur Versteigerung desselben festgesetzte Zeit, nämlich Tag, Monat und Jahr gehörig bezeichnen, und die Summe in Conventions-Münze, welche geboten wird, in einem einzigen, zugleich mit Ziffern und durch Worte auszudrückenden Betrage bestimmt angeben, und es muss

b) darin ausdrücklich enthalten seyn, dass sich der Offerent allen jenen Licitations-Bedingungen unterwerfen wolle, welche in dem Licitations-Protokolle vorkommen und vor Beginn der Licitation vorgelesen werden, indem Offerten, welche nicht genau hiernach verfasst sind, nicht werden berücksichtiget werden;

c) die Offerte muss mit dem 10percentigen Vadium des Ausrufspreises belegt seyn, welches in barem Gelde, oder in annehmbaren und haftungsfreien öffentlichen Obligationen, nach ihrem Curse berechnet, zu bestehen hat;

d) endlich muss dieselbe mit dem Vor-und Familien-Namen des Offerenten, dann dem Charakter und dem Wohnorte desselben unterfertigt sein.

Diese versiegelten Offerten werden nach abgeschlossener mündlichen Licitation eröffnet werden. Stellt sich der in einer dieser Offerten gemachte Anbot günstiger dar, als der bei der mündlichen Versteigerung erzielte Bestbot, so wird der Offerent sogleich als Bestbieter in das Licitations-Protokoll eingetragen und hiernach behandelt werden; sollte eine schriftliche Offerte denselben Betrag ausdrücken, welcher bei der mündlichen Versteigerung als Bestbot erzielt wurde, so wird dem mündlichen Bestbieter der Vorzug eingeräumt werden.

Wofern jedoch mehrere schriftliche Offerten auf den gleichen Betrag lauten, wird sogleich von der Licitations-Commission durch das Loos entschieden werden, welcher Offerent als Bestbieter zu betrachten sei. (1428-2-3)

Ankündigung.

[N. 6244.] Zur Verpachtung der Rzeszower städtischen Gefälle für die Zeit vom 1. November 1856 bis letzten Oktob. 1859 wird die Lizitationstagfahrt und zwar:

a) Zur Verpachtung des Schlachthauses mit dem Ausrufungspreise des jährlichen Pachtschillings von 178 fl. 30 kr. CMze auf den 16. Juli 1856.

b) Des Ochsenstandes auf der Rzeszower städtischen Gutweide Błonie mit dem Ausrufungspreise des jährlichen Pachtschillings von 122 fl. CMze auf den 21. Juli 1856 mit dem Bemerken ausgeschrieben, dass es Jedermann frei steht, die Lizitationsbedingnisse bei dem hiesigen Bezirksamte einzusehen und dass solche vor Beginn der Versteigerung von der Lizitations-Kommission werden bekannt gemacht werden.

Unternehmungslustige werden daher eingeladen sich am obigen Tage zur Lizitation in der Kanzelei des Rzeszower k. k. Bezirksamtes um 9 Uhr Vormittags mit dem 10% Vadium versehen einzufinden.

Von der k. k. Kreisbehörde.

Rzeszów am 26. Juni 1856. (1448-2-3)

Kundmachung.

[N. 9470.] Das hohe k. k. Handelsministerium hat mit Erlasse vom 20sten Juni 1856 Z. 14,420 die Herstellung der Zufahrtsstrasse von der Wiener Hauptstrasse zum Eisenbahnhofe in Słotwina bei Brzesko angeordnet.

Behufs der Sicherstellung des Bauerfordernisses für diese Strasse, wird die Lizitations- und Offertsverhandlung bis zum 25ten Juli 1856 inclusive ausgeschrieben. Schriftliche Anbothe sind bis zum bezeichneten Tage 6 Uhr Abends bei der k. k. Kreisbehörde in Bochnia zu überreichen. Die Lizitationsverhandlung wird am bezeichneten Tage in der Kanzlei dieser Kreisbehörde abgehalten werden.

Der Fiskalpreis beträgt 5209 fl. $31^2/_4$ kr. CMze.

Die Baubedingnisse können jederzeit hieramts eingesehen werden. — Bochnia am 2ten Juli 1856. (1449-2-3)

Edict.

[N. 941.] Vom k. k. Bezirksamte zu Leżaysk als Gericht wird Kundgemacht, dass auf Anlangen des Selig Fluckzu die executive Veräusserung der nach Todres Fluckzu verbliebenen und auf 60 fl. C. Mze gerichtlich geschätzte Hausrealität N. 126 im Leżajsk unter den hieramts einzusehenden Bedingnissen bewilligt und auf den 21. August und 25. September l. J. hieramts um 10 Uhr Vormittags angeordnet worden ist, wobei diese Realität unter dem Schätzungswerthe nicht hierangegeben werden wird. Kauflustige werden eingeladen.

Von dem k. k. Bezirksamt.

Leżajsk am 14. Juni 1856. (1446-2-3)

Edict.

[N. 1944.] Vom k. k. Bezirksamte in Bochnia als Gericht wird über Einschreiten der Franciska Sliwińska de praes. 26ten April 1856 N. E. 1944 in die executive Veräusserung des sub N. C. $\frac{645}{614}$ in Bochnia bestehenden, der Marianna Kulczyk gehörigen, auf 421 fl. CM. geschätzten Hauses sammt Garten, wegen schuldigen 100 fl. CM. s. N. G. gewilliget, und zu deren Vornahme der Termin auf den 15ten August, 15te September, und 15te Oktober 1856 jedesmal um die 9. Vormittagsstunde bestimmt.

Wozu Kauflustige vorgeladen werden.

Vom k. k. Bezirksamte als Gericht

Bochnia am 15ten Juni 1856.

(1458-2-3) Der k. k. Bezirks-Vorsteher.

SPOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE.

Dnia	Godzina	Wys. bar. w lin. par. przy 0° Reaum.	Stan ciep. podług Reaumura	Wilgotn. powietrza względna	Kierunek i natężenie wiatru	Stan nieba	Zjawiska napowietrzne	Zmiana ciepła w ciągu dnia od	do
12	2	328‴ 32	+15°0	46	pn. zachodni średni	Pogoda z chmurami			
	10	328 31	+11 5	74	północny słaby	„		+6° 5	+15°0
13	6	328 13	+11 6	86	„ „	pochmurno			
	2	327 64	+17 5	50	zachodni słaby	pogoda z chmurami			
	10	327 66	+ 9 8	67	zpn. zachodni „	Chmurno		+9 5	+19°0
14	6	328 70	+10 4	94	północny średni	pochmurno	deszcz		

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny. w Drukarni Czasu. *Czapliński Antoni* rządzca drukarni.